ՊՏՂԵՄԲԵՐԻ 1-ԻՑ ՄԻՆՉԵՒ
ՏԱՐՎԱՑ ՎԵՐՋԸ 3 ՐՈՒԲԼԻ.

...ական. 1-ից մինչև նոյեմբ. 1-ը 85 կ.
...ացէն փոխելու համար պէտք է ուղար-
...նաեւ հին հասցէն եւ 40 կ. նամակա-
...ամ. ՀԻՆ ՀԱՍՑԷՆ եւ 40 կ. յուսարկող-
...ի խնդիրները՝ հասցէն փոխելու վերա-
...ամար ԿՐ ԹՈՂՆՎԻՆ ԱՆՀԱՒԱՏԱՆՔ.
...րել 1 երեսի վրա իւրաքանչիւր առղա-
...ա.
...հարկութիւնների յայտարարութիւնները
...нтральная Контора Объявленій Торгов.
...Сытова, և նրա բաժանմունքները—Ни-
...ршальковская, 130, Վիենայում՝ Больша,

ԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ ՀԵ ԸՆԴՈՒՆՎԱԾՈՒ

...ԻՏԵԱՆ ԹԱՏՐՈՆ
...ՏՄԲԵՐԻ 15-ԻՆ
...ԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԽՈՒՄԲԸ
...ացնէ
...զութիւն ՍՕՓՕԿԼԷՍԻ
Ի, Ր Ք Ա Յ
...ածոյ ի
...aise-ի միջոցաբեմով.
...մբողջ խումբը.
...ՇԻՆ ԺԱՄ ՐԸ 8-ԻՆ:
...այն Հայոց Դրամատ. Ընկերութեան ան-
...ակերտները.
...ին անգամ «ՕՄԱՆ ԵՐԱՉ»—Լ. Քալանթարի.
Բեժիսսեօր՝ Ա. ԱՐՄԷՆԵԱՆ
765. 2—1

Ի ՏՕՆԸ

...ԱՉԻ» հրատ. № 10 նուիր-
...Ց ՏՈՒԱԳՐՈՒԹԵԱՆ 400
...տեմբերի 10-ը բաժանոր-
...ս տնտեսից յետոյ 3 րուբլի:
...ՅՆ.
26. 6—6

...ամեակների առթիւ կովկասի Հայոց
...հաբեդրծակ. Ընկերութիւնը հրատ.
„Սուրբ Մեսրոպ“ գիրքը՝ հեղ.
...որհածախսով 65 կ. Դպրոցներին, հիմնար-
...ոց.
...որդրի վրա Աբժէքը կարելի է ուղար-
...ուել, Абасъ-Абадская пл. д. № 7.
758. 2—2

մատենագրութեան և պաշտօնագրու-
թիւնների մէջ և թէ գաղութական կեր-
պութեան տպագրութեան ու ազգային
հատուածների փոխադարձ յարաբերու-
թիւնների մէջ.

Մաքի, փիլիսոփայութեան, գաղա-
փարների հոսանքը, որ գրերի միջոցով
մտաւ յունական, սորայական և ապա
եւրոպական մտաւոր աշխարհներից, չը
թողեց, որ իսպառ մարի հայութեան
մէջ գիտակցութեան լոյսը, գաղափա-
րական հուրը:

Անցան դարեր, մեռան մարդիկ,
բայց մատենագրութիւնը թողեց մեզ
համար ուսանողութիւններ նախնի գոր-
ծողների և նրանց տնէնների մասին:

Տառապանքի և աղտոտի դարերում
անկարելի էր շատ բան գրագրնել հայ
մատենագրութեան ապագէզում. բայց
այն, ինչ կարողացաւ դիմանալ և մր-
նալ, ապացոյց է մարդկային հոգու
անընկճելիութեան և յաւիտենական
յոյսերի զօրութեան:

Հայութիւնը գրկրագ կերպով իւ-
րացրեց և մի ուրիշ կարևոր գիւտ
Դա տպագրութեան ներմուծումն էր
հայ դպրութեան մէջ. Տպագրութիւնը,
որ մեր ժամանակի ամենագօրաւոր
գործօններից մէկն է նորագոյն մարդ-
կութեան հասարակական կեանքում,
մուտք գործեց մեր իրականութեան
մէջ չորս դար առաջ և սկիզբը դրեց
հայ տպագրական գործին մեզանում:

Աղջնակներ երկու յօրելեանները,
մենք մի չեմք իրեն և անձկալի փափագ
ունենք, որ գրերի գիւտին և տպագ-
րութեանը վերաբերեալ խոշոր վերա-
նորոգիչ զօրութիւնը տայ հայութեանը
այն արգասաւոր արդիւնքները, որոնց
ցով անքան ճոխ է, բարգաւաճ և հը-
զօր ներկայ դարի լուսաւոր մարդկու-
թիւնը:

Ա. Քալանթար

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՔԱՂԱՔԱՐՈՒԹԻՒՆ ՄԵՐ ՏՕՆԸ

Այսօր, 1500 երկար և ձիր տարիներ են անցնում այն թուականից, երբ հա-
յոց եկեղեցու և ժողովրդի մի արժա-
նաւոր գաւակը, Տարօն գաւառի Հացիկ
գիւղում ծնված, Մաշտոց և յետոյ
Մեսրոպ կոչված, հիմն դրեց հայ ազգի
քրիստոնէական շրջանի քաղաքակրթու-
թեան, հնարելով կամ ուելի ճիշտն ա-
սած, կատարելագործելով մի այլ նշա-
նաւոր եկեղեցականի՝ Հայաստանի մեծ
հայրապետ ս. Սահակ Պարթեի աջակ-
ցութեամբ, հայկական այբուբենը կամ
գիրերը. Այդ նշանաւոր գիւտի առաջին
հետևանքն այն եղաւ, որ նա ազգայ-
նացրեց, հայացրեց քրիստոնէական
կրօնը և եկեղեցին, հնարաւորութիւն
տալով ժողովրդին լսել և կարդալ իր
մայրենի բարբառով ժամասացութիւնը.
Իսկ երկրորդ հետևանքն այն եղաւ, որ
նա տանեցրեց հայկական գրականու-
թիւն և այդ գրականութեան ոսկե-
դարը: Այդ գիւտը դասեց հայ ազգը
նորից քաղաքակրթված ազգերի շար-
քում և իրաւունք տուեց հայ ժողո-
վրդին պարծենալ, որ այն ժամանակ,
երբ երկրագնդի այսօրվայ ամենաքա-
պաքակրթ ազգերը ընկղմված էին
խորին բարբարոսութեան և տգիտու-
թեան մէջ, ինքը՝ հայ ազգը քաղա-
քակրթական այժ էր հանդիսանում
1500 տարի առաջ Ասիայում:

Ի հարկէ դժուար է հաստատապէս և
անդառնալի կերպով պնդել, թէ հայ
գրերի գիւտը տեղի է ունեցել ճիշդ
412 թ. Քրիստոսից յետոյ, քանի որ
պատութեան մինչև այժմ մեզ տուած
տեղեկութիւնները անգօր են լրնդունել
այդ թուականը իբրև վերջնական, քանի
որ կան բանասէրներ և քննադատներ,
որոնք գեռ ապացուցված չեն համա-
րում, թէ V դարի սկզբին է տեղի
ունեցել հայ գրերի գիւտը: Մի քանի
տարի առաջ 404 թուականն էր համար-
վում գիւտի տարին, հետևաբար, կա-
րող է պատահէր, որ գիւտ թիւնը ե-
րեան կը հանէ մի այլ թուական ևս:
Սակայն այդ հանգամանքը բնաւ չէ
կասեցնում մեծ ազի վերնդիրը և
պատմական անագին կարևորութիւնը,
որովհետև մի հարիւր տարի յետ կամ
առաջ առանձին նշանակութիւն չունի:

Ուրեմն, ընդունելով 412 թուականը,
իբրև մինչև այժմ ընդունված մեծա-
մասնութեան կողմից, հայ ազգը այսօր
մի առանձին հրճուանքով և պարծան-
քով պէտք է ողջունէ իր քաղաքակրթ-
մութեան մի հզօր ազգակի՝ հայկական
գրերի գիւտի հետևանսներդ ևս
րիւմասիրութ, որի յօբելեանական տօ-
նախմբութեան հանդէսները բացվում
են և տևական տարի օրը, էջ-
միածնում և Օշականի եկեղեցում, ուր
գանվում է մեծ գործչի շիրիմը:

Պատմական այս մեծ տօնը համազ-
գային տօն է. այն հանգամանքը, որ
Մեսրոպ-Մաշտոցը լուսաւորչական ե-
կեղեցու վարդապետ է, ներկայ դէպ-
քում չէ կարող դաւանական խնդիր
րութիւն տալ նրան, որովհետև նա ա-
մենից առաջ քաղաքակրթական և հան-
րամարդկային կուլտուրայի հետ կապ
ունեցող տօն է:

Պատմական այդ մեծ տօնի հետ
կցված է այսօր և հայ քաղաքակրը-
թութեան մի այլ հզօր փաստ՝ հայ
տպագրութեան հիմնադրութեան 400-
ամեակի տօնախմբութիւնը. Նորա-
նոր հետազոտութիւններ ցոյց տուին,
որ հայ տպագրութիւնը հիմնվել է մր-
պագրութեան կամ Գուտտէնբերգի ան-
մահ գիւտից հազիւ 60 տարի անց, ե-
թէ ոչ ուելի վաղ: Կը նշանակէ՝ այն
ժամանակ, երբ նոյն իսկ հօլլանդացին,
ամերիկացին, նորվէգիացին, ռուսը և
եւրոպական ազգերից շատերը գեռ
չէին ճանաչում Գուտտէնբերգի անմահ
գիւտը, հայ ազգը այդ մեծ գիւտի
գործադրութեան դրվելուց հազիւ 60
տարի անցած՝ ունէր իր տպած գիրքը,
և այդ մի աշխարհի ժամանակ, երբ
հայը քաղաքականապէս մի ոտար, հա-
լածեալ և ինչուտ տարր էր հանդիսա-
նում ու զրկված էր խաղաղ, անդորը
կեանքի բարիքներից:

Հայ քաղաքակրթութեան երկու մեծ
գործօնների միացեալ յօբելեանի տո-
նախմբութիւնը, որի սկիզբն է այսօր,
կատարվելու է համազգայնօրէն և հան-
դիսաւորապէս եկող 1913 թ. հունս.
12-ին, մասնակցութեամբ ոչ միայն
հայ, այլ և օտարազգի հայագէտների:
Եւ մենք մի ամբողջ տարի ունենք մեր
տրամադրութեան տակ, որպէս զի ան-
հրաժեշտ պատրաստութիւնները տես-
նենք և կարողանանք արժանաւորապէս
տօնել այդ մեծ յօբելեանը, որը պէտք
է յաւերժացնել մի խոշոր ակտով.

Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը այդ
խոշոր ակտը համարել է համազգային
դպրոցական ֆօնդի հիմնումը: Անշուշտ,
դպրոցական ֆօնդը կարևորագոյն մի
ակտ է, որ վաղուց պէտք էր իրագոր-
ծել, և եթէ նա իրագործվի, մի յաւեր-
ժական կոթող կը լինի ի յիշատակ ազ-
գային-պատմական մեծ տօնի:

Սակայն դպրոցական ֆօնդի հետ
միասին մենք կարևոր ենք գտնում, որ
մեր մեկենասները, մեր հարուստները
նուիրագործութիւններ անեն մի քանի
կարևոր պատմական գործեր և ձեռա-
գիրներ հրատարակելու, ինչպէս և ա-
պահովելու Վիենայի «Հանդէս Ամսօ-
րեայ»ս հրատարակութիւնը, ի նկատի
ունենալով որ այդ հանդէսը նուիրված
է հայագիտական ուսումնասիրութիւն-
ներին. Մենք կը ցանկայինք իրագործ-
ված տեսնել և Պարիզի համալսարանի
հայագիտութեան ամբիոնի պրոֆեսօր
Թրեդերիկ Մակլերի ցանկութիւնը՝ հր-
րատարակելու Էջմիածնի նշանաւոր ձե-
ռագիր Աւետարանը ֆոտոտիպով, ինչ-
պէս հրատարակվեց Մատենադարանի 887
թիվ ձեռագիր Աւետարանը, որովհետև
այդպիսի մի հրատարակութիւն մեծա-
գոյն լոյս պէտք է սփռէ հայկական
գիտութեան վրա:

Թող հայ ժողովուրդը իր լուսաներ-
քով ստեղծէ համազգային դպրոցական
ֆօնդ և յիշատակ ազգային մեծ տօ-
նախմբութեան, իսկ մեր հարուստներ-
ը, մեկենասները թող իրանց նուէր-
ներով իրագործեն այն հրատարակու-
թիւնները, որոնք գիտական աշխարհի
առաջ հայկական քաղաքակրթութեան
մի մի կոթողներ պէտք է հանդիսա-
նան:

Հ. Առաքելեան

ԲԱԿԱՆԵԱՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԸ

ՊԵՏ. ՀԵՌ. ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՑ*)
11 հոկտեմբերի

Վրաստա.— (Հեռագրեաց). Նօմօ-Բա-
գարը վերցվեց:

—

Կ. Պօլիս.— Լրագիրները մս մնալուց
տեղեկութիւններից հաղորդում են, որ
թիւրքերը մտնելով բօլգարական երկիր-
ը՝ վերցրել են Կուստէնդիլը և ձեռք
են ձգել իբր թէ 6000 գերիների:

Մինիստրների խորհուրդը վճռեց
բարձացնել, ի նկատի ունենալով պա-
տերազմական ժամանակը, մաքսային
տուրքերը 11-ից 14%-ի:

Գերմանական գեսպանը յայտնեց
Նորատունկեանին, որ Գերմանիան չէ-
զոք է մնալու բալկանեան պատերազ-
մում:

Հոկտ. 9-ին մեկնեցին Ադրիանապո-
լիս արտակարգ գնացքով զինուորական
թղթակիցները:

—

Վիէննա.— «Կօր. Բիւրօյին» հաղոր-
դում են Պոդգօրիցայից, որ Տարաբաշ
լեռների մօտ պատերազմական գործո-
ղութիւնները շարունակվում են: Զորս
կողմից շրջապատված թիւրքերի գրու-
թիւնը անհնարանելի է. Այն լուրը, թէ
իբր թիւրքերը 20,000 զինուոր են կենտ-
րօնացրել Սկիւտարում, չէ հաստատ-
վում:

—

Վիէննա.— Քաղաքական շրջաններում
սկսվում է յեղաշրջում յօգուտ այն
հոսանքի, թէ Աւստրօ-Ունգարիան չը
պէտք է զինված միջամտութիւն գոր-
ծէ բալկանեան պատերազմում գաղ-
նակից պետութիւնների յաղթութեան
դէպքում.

—

Աթէնք.— Եկան Ռուսաստանից 300
յոյն-կամաւորներ. Եկել են նաև զօր-
քեր Սամօսից և Կրետէից.

Վէնիզելօսը ընդունեց Պետ. Հետ.
Գործ. Խորհրդի և պատերազմի նախա-
րարը յայտնեց լաւատես կարծիք.

Կառավարութիւնը չէ ընդունում օ-
տարազգի կամաւորներին. Նուազ գա-
լու են գարիբալդիներ, որոնք միայն
կընդունվեն:

—

Օդեսսա.— Ռուսաստանից 300
յոյն-կամաւորներ,